

Sygn. akt V CNP 31/07

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Ł.
w W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 7 września 2006 r.,

w sprawie ze skargi Wspólnoty Mieszkaniowej

o stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Okręgowym
w W., sygn. akt I C .../05

w sprawie z powództwa Gminy W.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej [...]

o uchylenie uchwały,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 lutego 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 7 września 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki.

Od powyższego postanowienia Zarząd Wspólnoty Mieszkaniowej [...] wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W wyjątkowych wypadkach, zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c., gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie wydanego przez sąd pierwszej instancji lub drugiej instancji, jeżeli strony nie skorzystały z przysługujących im środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje zatem wyłącznie na postanowienie kończące postępowanie w sprawie, zamykające drogę do wydania wyroku. W orzecznictwie przyjęte jest, że postanowieniami kończącymi postępowanie w sprawie są postanowienia zamykające drogę do wydania orzeczenia sądu danej instancji, rozstrzygającego istotę sprawy w procesie (wyrokiem) lub w postępowaniu nieprocesowym (postanowieniem), a ponadto postanowienia, które kończą sprawę jako pewną całość poddaną pod osąd (por. uchwała SN z dnia 24 listopada 1998, III CZP 44/98, OSNC 1999/5/87).

Przeciwieństwem tych postanowień są postanowienia niekończące postępowania w sprawie, lecz kończące w postępowaniu sądowym jedynie zagadnienia incydentalne, uboczne. Postępowanie wywołane wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania jest postępowaniem incydentalnym. Postanowienie rozstrzygające skargę na przewlekłość postępowania nie zamyka drogi do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty. Skarga ta ma na celu wywołanie szybkiej reakcji sądu właściwego do rozpoznania sprawy głównej na zawarty w skardze zarzut, że postępowanie w sprawie jest przewlekłe. Przewlekłość postępowania ma zatem jedynie charakter wtórny wobec postępowania zasadniczego toczącego się w konkretnym sporze (por. np. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 3/05, OSNC 2006/2/39, postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., II CNP 9/06, niepubl.).

Reasumując, należy stwierdzić, że postanowienie w przedmiocie skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, a w konsekwencji także postanowienie o odrzuceniu tej skargi nie podlega zaskarżeniu skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 3/05, OSNC 2006/2/39).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).